
HIJEROBOAMITSKI (1) ai

A pl m pers hijeroboamitski(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od 'hijeroboamita'; ustanowiony przez króla Jeroboama:

Wyrażenie: »hijeroboamitski kapłan«: Kto się bć potomkiem Aaronowjm nie pokazał/ prąwá żadnego do kápłáńtwa/ náuki/ y íprawowánia sakrámentow nie miał/ [...] ták iż krolowie doftoyności tey przczytác łobie nigdy nie mogli. Ikądże oni Hieroboámitskie kápłany/ zá fałszywe y zdrádlive proroki/ prąwowierny ználi: iż z plemienia Aaronowego y zlinijey iego y łuccefyey nie fli *SkarJedn* 48.

KN